

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 26 (5720)
3.
MARTS
CETURTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

L
I
K
M
E
—
U
Z
T
I
C
Ē
Š
A
N
Ā
S

Lietišķo tikšanos klubs: otrā sēde

NEMOT VERA dalībnieku vēlēšanos, lietišķo tikšanos kluba otro sēdi vēltām vienam no šodien visaktīvākajiem jautājumiem — darba kolektīvu padomju izveidošana un funkcionēšana. Soreiz uz lietišķo tikšanos kluba sēdi bija aicināti un savas domas izsacīja:

● **A. VILCĀNS** — Latvijas PSR tautas saimniecības speciālistu kvalifikācijas celšanas starpnozaru institūta

Daugavpils fakultātes dekāns,
● **A. SEDVALDS** — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors,
● **V. PASTARS** — Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas galvenais inženieris, darba kolektīva padomes priekšsēdētājs,
● **A. KOZLOVSKIS** — Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīcas direk-

tors, darba kolektīva padomes priekšsēdētājs,
● **I. PETROVA** — rajona prokurora vietniece,
● **J. CEIRANS** — Līvānu stikla fabrikas virpotājs, darba kolektīva padomes priekšsēdētājs,
● **S. SIŅUTKINS** — Latvijas republikāniskās celtniecības apvienības

«Lauku celtnieks» autotransporta uzņēmuma Līvānu filiāles galvenais inženieris, darba kolektīva padomes priekšsēdētājs,
● **J. REINBAHA** — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas ražošanas nodaļas priekšniece, darba kolektīva padomes priekšsēdētāja,
● **V. PETROVS** — laikraksta «Leņina Karogs» redaktors.
(Materiālu lasiet laikraksta 2. lpp.)

● PSKP CK Plēnuma lēmumus—dzīvē!

Sadarbībai jāklūst ciešākai

Pēdējos gados krasi augusi interese bērnu audzināšanā. Uzmanība šai jomai tā ir diferencētāka, dziļāka. Vēl nesēn arī. Tagad skolotājiem talkā nāk sabiedrība,

par ģimenes problēmām, it īpaši par gan bijusi pievērsta vienmēr, taču šodien šiem jautājumiem nodarbojas vienīgi skolas, sabiedriskās organizācijas.

vairāk modernu magnetofonu, krāsu televizoru, radioaparātu, atskaņotāju. Tātad var vispusīgi sekmēt katras ģimenes garīgo kultūru. Taču joprojām vērojama pārmērīga tieksmība pēc prestiža mantām, to pirkšana pirkšanas pēc. Tajā pat laikā daudzās ģimenēs ar bērnu audzināšanu nav kārtības, tā tiek izprasta nepareizi. Par to liecina nepilngadīgo lietu inspekcijas uzskaitē esošo pusaudžu skaits.

Arvien biežāk sastopamies arī ar darba pirmrindnieku vai inteligento vecāku bērnu izdarītajiem likumpārkāpumiem. Vecāki bērnu audzināšanā bieži ir bezspēcīgi savas mūžīgās atzēmtības dēļ. Viniem neatliek laika būt kopā ar saviem bērniem. Un rezultāts: aizvadītajā gadā rajona izpildkomitejas nepilngadīgo lietu komisijas sēdēs izskatītas 315 lietas.

Bargākais sods, ko var uzlikt nepilngadīgo lietu komisija, ir nosūtīšana uz speciālā režīma skolām. Šādi gadījumi ir seši. Šis skaitlis nebūt nav liels. Taču gribu teikt, ko komisija strādā ar vienu domu — neviens nusaudzis no speciālā režīma skolas labāks neatgriežas, tāpēc rezultātus var dot tikai pāraudzīnāšana savās mājās, nevis palīdzības meklēšana citur.

Aicinu visus sabiedrības nārstāvius aktīvi iesaistīties jaunatnes audzināšanā, rūpīgi pārdomāt katru pasākumu, kurš notiks sadarbības mēneša ietvaros.

I. JANSONE,

Latvijas KP rajona komitejas sekretāre

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Izslaukts no 1000 kg piena III dekadē (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekadē	+ salīdz. ar to pašu laiku 1987. gadā	+ kg no govs. salīdz. ar 1987. gadu
«Krasnij Oktjabrj»	15,0	+0,4	+0,6	+59
Leņina	10,5	+0,2	+0,2	+41
«Sark. ausma»	9,9	+0,7	+0,2	+23
«Rīts»	9,4	+0,6	+0,4	+42
M. Gorkija	9,4	+0,2	+0,5	+35
Rušonas p. s.	9,1	+0,2	+0,9	+47
«Nākotne»	8,9	+0,1	-0,9	+24
Raina	8,8	+0,3	—	+13
«Zelta vārpa»	8,7	+0,2	+0,7	+49
Kirova	8,4	+0,2	+0,8	+30
Aglonas p. s.	7,7	+0,1	+0,6	+38
K. Marksa	7,5	+0,3	+0,8	+23
«Dzintars»	7,4	+0,2	—	+19
Suvorova	7,3	—	-0,1	-7
«Sīlkalns»	7,2	+0,1	-0,2	+7
Dzeržinska	7,0	+0,4	-1,1	-32
Oškalna	6,7	+0,2	-0,4	+6
Rudzātu p. s.	6,7	-0,1	-0,1	+21
«Vārkava»	6,6	-0,1	—	+31
«Dubna»	6,3	—	+0,7	+50
RAJONA	8,7	+0,2	+0,2	+27

levirzi šim darbam dos marts. Šis mēnesis rajonā būs veltīts skolas, ģimenes un sabiedrības sadarbības aktivizēšanai jaunatnes audzināšanā. Galvenie tā organizatori, atšķirībā no tik pierastā — skola un skolotāji, šoreiz būs partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas, arodkomitejas, ciemu izpildkomitejas, sieviešu padomes.

Skola un sabiedrība nav šķiramas. Patlaban klasēs aug mūsu nākotne — paaudze, kurai tuvākajos gados būs aktīvi jāiesaistās pārkārtošanās procesā, jāapgūst jauni ekonomikas attīstības ātrumi un īpašības, jāturpina sabiedrisko attiecību pārveidošana, jāuzņemas atbildība par sociālisma likteni.

Visos laikos skola bijusi mūsu sabiedrības sava veida modelis. Tagad tai atkal jāklūst par sabiedrības attīstības paātrinātāju, katalizatoru, par cilvēka faktora veidošanas vadošo spēku, par virzošo daļu, kas nodrošinās revolucionārās pārkārtošanās neatgriezeniskumu. Šī doma vietas cauri PSKP CK šī gada februāra Plēnuma materiāliem. Protams, ļoti daudz, īpaši mācību darbā, ir atkarīgs no skolotāja personības, bet audzināšanas darbā mums, visai sabiedrībai, ir jāiet talkā mūsu pedagogiem.

Daļa uzskatīs, ka sadarbības mēnesim

būs kampaņveida raksturs, ka sadarbībai starp skolu un ģimeni, sabiedrību jābūt vienmēr, ne tikai reizi gadā. Tā tam tiešām vajadzētu būt. Bet vai tā ir?

Šī mēneša ietvaros visā rajonā, iesaistot sabiedriskās organizācijas, ir jāorganizē vairāk pasākumu jaunatnei, bērnu vecākiem. Nav taču noslēpums, ka sabiedriskās organizācijas ar vecākiem un pusaudžiem nestrādā, netiek organizēti ģimeņu pasākumi. Skolēniem nav kur ārpus skolas pavadīt brīvo laiku, zēniem nav pieejami tik nepieciešamie tehniskie pulciņi. Dažās skolās vietējās saimniecības vai uzņēmuma vadītāju redz ļoti labi ja pāris reizi gadā, tas ir — skolas pieņemšanā jaunajam mācību gadam un izlaidumā. Cik bijis kopīgu reidu, nelabvēlīgo ģimeņu apmeklējumu, pedagogu tikšanos vecāku darba vietās?

Visā šajā pasākumu uzskaitījumā nav jūtama arī sieviešu padomju loma, bet tas taču ir katrā saimniecībā, katrā uzņēmumā. Ne vienmēr sieviešu padomes zina noskaņojumu ģimenēs, tām nav arī sadarbības par daudz bērnu ģimenēm, par to, kādi ir šo ģimeņu darba un sadzīves apstākļi.

Sobrīd nemitīgi aug, vecāku izglītības un materiālās labklājības līmenis. Pabildinās ģimenes budžets, tām ir arvien

● Likums par valsts uzņēmumu — darbībā

1. KĀ UN KO IZVELET?

V. Petrovs. Nesen laikrakstā «Trud» bija publicētas VACP un PSRS Valsts darba komitejas sagatavotas rekomendācijas par darba kolektīva padomes izvelešanas kārtību, pamatojoties uz likumu par valsts uzņēmumu (apvienību) — zināmā mērā šī kārtība atspoguļota minētā likuma 7. pantā. Taču, cik man zināms, Līvānu rūpniecības uzņēmumos vairums darba kolektīvu padomju bija izvēlēti jau pirms pieminētās rekomendācijas publicēšanas, pat pirms PSRS likuma par valsts uzņēmumu (apvienību) stāšanās spēkā. Ļoti iespējams, ka vienā otrā vietā realizēta prakse, kas atšķiras no rekomendācijā dotās. Piebildīšu, ka darba kolektīva padome ir pārkārtošanās svarīga pazīme, tās veidošanas darbs prasī uzmani un ļaunību. Kaut vai tāpēc, lai, kā

● V. Petrovs un A. Sedvalds.

saka, vēsture neatkārtotos — es te domāju pastāvīgi darbojošās ražošanas apspriedes. Un tāpēc visi jautājumi, kas saistīti ar darba kolektīva padomes vēlēšanu un šīs padomes darbību, ir ļoti nozīmīgi.

A. Kozlovskis. Mūsu uzņēmuma strukturālajās apakšvienībās padomes darbojas jau vairākus gadus. Tiesa, agrāk mēs tās saucām par saimnieciskajām padomēm. Likumam par valsts uzņēmumu (apvienību) stājoties spēkā, šis nosaukums mainījās. Uzņēmuma kopējā darba kolektīva padomē no katra ceha (mums ir seši cehi) darba kolektīva padomes ir deleģēti astoņi cilvēki. Manuprāt, tā ir optimāla pārstāvniecība.

Šīs lielās padomes vadība uzticēta man. Kaut tas ir pretrunā ar publicētajām rekomendācijām. Taču šajā faktā kolektīvs nesaskata ne mazāko demokrātijas pārkāpumu. Gribu jūsu uzmanību pievērst šādam apstāklim: abi mani vietnieki ir strādnieki. Un mēs vadām apspriedes, sēdēdami, kā saka, pie pleca.

Šāda darbošanās kārtība man liekas loģiska un šodienas situācijai atbilstoša. Mani vietnieki lieliski pārzina situāciju tieši strukturālajās apakšvienībās, taču mazāk ir informēti par visa uzņēmuma

● J. Reinbaha un I. Petrova.

uzdevumiem. Es, būdams pirmā persona uzņēmumā, katra jautājuma risināšanā cenšos panākt visa kolektīva interešu realizāciju, tāpēc informēju biedrus, vienlaicīgi arī palīdzu padomes locekļiem tīri profesionāli, proti, konsultēju par to, kā izstrādāt un pieņemt dažādus lēmumus pārvaldes jomā. Tas ir ļoti svarīgi tagad — darba kolektīvu padomju darbības sākumposmā.

Lietiško tikšanos klubs: otrā sēde

Likme — uzticēšanās

Kā piemēru ņemsim kaut vai valsts pasūtījumu, par kuru bija runa lietiško tikšanos kluba pirmajā sēdē. Es pilnībā piekritu viedoklim, kuru toreiz izteica daudzi kluba biedri, sevišķi sakarā ar uzņēmumam neizdevīgu valsts pasūtījumu «uzstiešanu». Piemēram, attiecībā uz metāllūžņiem, maksas pakalpojumiem utt. Skriet, nekļūdīšos, ja apgalvošu, ka tieši darba kolektīva padomei attiecīgajā situācijā jāklūst par uzņēmuma interešu aizstāvi.

A. Sedvalds. Nav tik viegli izšķirt, kuram cilvēkam uzticēt darba kolektīva padomes vadību. Domāju, ka par maz ir tikai ražošanu pārzināt. Darba kolektīva padomes priekšsēdētājam jāprot jo skaidrī un saprotami formulēt savu viedokli. Protams, šim savam domām ir jābūt. Taču svarīgi ņemt vērā arī to, kas pēc sava darba stila ir direktors. Patvaldnieks, protams, ja viņu levēlēs par darba kolektīva padomes vadītāju, tomēr centīsies padomē uzspiest savu viedokli — bez šaubām, ka tad cietīs demokrātisms. Taču esmu pārliecināts, ka Andrim Kozlovskim šāds grēks nepiemīt.

Es personīgi negribētu vadīt darba kolektīva padomi. Kaut vai tāpēc, ka tā ir liela un visai nopietna sabiedriskā darba slodze. Kā pagūt?

J. Ceirāns. Pēc šī sarunu galdā esmu vienīgais ierindas strādnieks, kuram uzticēts tik augsts sabiedriskā darba postenis. Nav pagājis ilgs laiks, taču jau izlūtu, cik smaga ir atbildības nasta. Tiesa, šo smagumu palīdz nest mans vietnieks — fabriķa direktors. Kā redzat, mums pienākumu sadale ir savādāka nekā kaimiņiem.

Uzskatīju, ka mūsu izvēlētais darbības variants attaisnojas. Ja vadība būtu fabriķa direktora rokās, tad darba kolektīva padome nespētu īstenot visas savas iespējas. Kāpēc? Laudis vienkārši kautrētos direktoram visu pasacīt. Man visu ko saka. Šāda atturība liecina, ka demokrātijas attīstība vēl jāsekmē.

Es nepiekrītu uzskatam, ka darba kolektīva padomi var vadīt tikai strādnieks. Kāpēc? Šo pienākumu var uzticēt arī inženiertehnikai darbiniekam. Svarīgi — kuram kolektīvs uzticas. Mūsu fabriķa konferencē kolektīvs šo darbu uzdeva man. Cits nekā neatliek kā uzticību attaisnot. Jā..., ir viena nianse — mana tiešā priekšniecība ne sevišķi priecājas, kad reizumis atraujos no darba, no savas tiešā uzdevuma.

J. Reinbaha. Tas, ka par darba kolektīva padomes priekšsēdētāju izvēlēta mani, ne mazākā mērā negrāva mūsu rūpniecības direktora autoritāti — direktora veikumu mēs augstu vērtējam, viņu kā cilvēku ļoti cienām. Un tomēr rūpniecības kolektīvs izsacīja domu: ja Atis Sedvalds vadīs padomi, tad mēs pilnībā nespēsim izmantot to, ko dod demokrātijai. Bez šaubām, direktora vārds ir ar svaru, viņa domām ir liela loma un nozīme.

V. Pastars. Preliu 21. pārvietojamā mehānizētājā kolonnā pirmā padome bija izveidota jau 1985. gadā. Protams, nemot par paraugu citur darīto, saucām šo veidojumu par saimniecisko padomi. Tāda tā ir arī šodien. Neesmu vienprātis ar tiem, kuri saka, ka ne jau nosaukumā tā būtība. Ir gan. Šī saimnieciskā padome risina tīri saimnieciskus jautājumus. Un ik mēnesī. Domāju, ka darba kolektīva padomes pilnvaras ir krietni lielākas. Taču šādu padomi mēs nevaram bieži saukt — lai to izdarītu, ir 6 — 8 autobusi jāsusēd uz visiem rajona nostūriem. Jāliek darbā nogurušiem cilvēkiem vēl sēdēt vairākas stundas. Tāpēc vēl domājam, kādu īsti padomi izveidot.

S. Siņutkins. Acīmredzot, esmu visjaunākais darba kolektīva padomes priekšsēdētājs. Ne jau gados — pēc stāža. Uzticēja man šo darbu pirms dažām nedēļām. Iepazīnos, kā strādā padome koksnes konstrukciju rūpnīcā, kalniņu autotransporta uzņēmumos, lasīju VACP rekomendāciju. Trīs dažādi skatījumi. Savu vēl nāksies izstrādāt. Visvairāk debatē par problēmu — ko tad izvirzīt par padomes vadītāju. Domāju, ka te savu vārdu saka kolektīvs. Kuru izvēl, tam arī jāstrādā. Iepņemamais amats nav noteicošais.

V. Petrovs. Izdarīsim sacītā kopsavilkumu. Kaut rekomendācijas ir atšķirīgas, tomēr, kā izrādās, nav nekā īpašs, ja darba kolektīva padomi vada uzņēmuma vadītājs. Ipaši jau padomes darbības pirmajos gados. Esmu pārliecināts, ka, pie-

mēram. Andra Kozlovskā abi palīgi pēc laika varēs kļūt par prasmīgiem kolektīvu vadītājiem. Ja ne rūpniecības mērogā, tad noteikti kādā cehā. Padomes — tas taču faktiski ir skola jaunajiem ražošanas vadītājiem un organizatoriem.

2. KO DARĪT UN KĀ DARĪT?

J. Ceirāns. Darba kolektīva padomes nolikuma, kaut vai pagaidu, mums vēl nav. Taču tas nenozīmē, ka padome nedarbojas. Darba netrūkst. Un vēl — šodien gadās būt tādiem kā buferiem, proti, uzņēmuma saskarsmē ar republikas Vietējās rūpniecības ministriju. Minēšu vienu piemēru. Pēdējā padomes sēdē apspriedām, kā saka, fabriķas dzīvības jaugtājumu. Vienlaikus ar matračiem un gaismas vadiem kolektīvam cenšas uzspiest ražot arī termosus apvalkus — ražošanas apvienība «Ausma» nespēj pilnībā apmierināt mūsu vajadzības. Taču šāds risinājums ir absurds. Kur mums ņemt speciālistus plastmasu apstrādei, kur dabūsim izejvielas, kad to trūkst šai pašai «Ausmai»? Darba kolektīva padome nolēma: apvalki ir jāražo šim nolūkam organizētos uzņēmumos.

● V. Pastars, S. Siņutkins, J. Ceirāns, A. Vilcāns un A. Kozlovskis.

Darba kolektīva padome izdara arī dažas izmaiņas kolektīva darba līguma projektā. Vispār — darbs tikai sākas. Padome meklē tos punktus, kur visvairāk vajadzīgs atbalsts un palīdzība.

Es neatzīstu tādu dalījumu — tik un tik strādnieku, tik un tik pārvaldes darbinieku. Mūsu uzņēmumā daudzliedz strādniekiem ir augstākā izglītība, un viņu zināšanu un domāšanas līmenis nebūt nav zemāks par mūsējo. Mums tikai vajag ņemt šādus cilvēkus par saviem sabiedrotajiem, un, esmu pārliecināts, mēs visi kopā darīsim savu darbu pēc labākās sirdsapziņas, neatkarīgi no tā, kādu amatu kurš ieņemam.

Jau šodien manī nodarbina jautājums: cik lielā mērā ieteicams kontrolēt un iekļauties direktora darbā. Likums par valsts uzņēmumu (apvienību) nosaka, ka direktoram obligāti jāizpilda darba kolektīva padomes lēmums. Uzskatu, ka vismaz pašreiz nevajadzētu uzņēmuma vadītāju īpaši traucēt. Ja mūsu padome kļūst par ražošanas štābu, kur pieņems administrācijai obligātus lēmumus, tad faktiski būs notikusi uzņēmuma vadības maiņa. Taču panākt vajag to, lai darba kolektīva padomes locekļi noteikti piedalītos galveno jautājumu apspriešanās, lai par šiem lēmumiem pēc tam informētu savus kolektīvus cehos.

A. Sedvalds. Es personīgi vēlos, lai darba kolektīva padome kļūst par solīdu narīgu darbā, lai tā veidojas par savu veidā smadzeņu centru. Padome spēi daudz, ja tajā apvienoti domājoši cilvēki, kuri spēi pakļaut personīgās intereses kolektīva vajadzībām. Bet, ja darba kolektīva padome sanāk, lai spriestu, piemēram, kādu jautājumu likt, tad tas nav nopietns darbs. Padomei jāizskata svarīgi jautājumi, kas saistīti ar ražošanas attīstību, ar sociālās sfēras lietu kārtotānu.

A. Kozlovskis. Izsacīšu darba kolektīva padomes novērtējumu kā direktors. Kā tad bija agrāk? Teiksim, Ivanovs neatbilstoši kavēja darbu — viņu tūlīt sauca uz pārrunām direktors. Ja kāds dienests kaut ko neizdarīja — galā jātiek direktoram. Tagad es tikai nosūtu dokumentus darba kolektīva padomei, bet tālāk tā rīkojas. Vai arī tāds gadījums — direktors kaut ko pavēl, bet laudis sāk šo pavēli apšaubīt. Tagad ir tā: darba biedri nolēma, un visiem šis lēmums ir jāizpilda.

Gribu uzsvērt darba kolektīva padomes tīri audzināšanas rakstura funkcijas. Šo faktoru nedrīkst aizmirst.

Un vēl — darba kolektīva padomei ir liela loma plānu noteikšanā. Piemēram, mums izdevās augstākstāvošajai priekšniecībai pierādīt, ka un cik ražot koksnes skaidu plātņu cehā. Tiesa, nācās trīs reizes sagatavot pamatotos lēmumus...

V. Pastars. Man ir piebilstams, lūk, kas — esmu cieši pārliecināts, ka prese, radio un televīzija pieļauj kļūdu, propagandējot, ka darba kolektīva padomei jāapspriež ražošanas plāni. Tas, manuprāt, ir demokrātijas izkropojums. Ipaši jau, kad runa ir par valsts pasūtījumu. Padomei jāapspriež kas cits, — kā šo valsts pasūtījumu izpildīt, ņemot vērā esošos resursus. Sajā nozīmē padomei jāpauž

darba kolektīva domas. Tas pats sakāms attiecībā par nepieciešamību paaugstināt darba ražīgumu, kas savukārt ļauj uzņēmumam šo valsts pasūtījumu izpildīt ar uzvienu un tādejādi radīt iespējas ekonomiskiem manevriem.

Mani interesē arī šāds jautājums: piemēram, darba kolektīva padome aizliedz uzņēmuma vadībai izdot pavēli par strādājošo sūtīšanu šefības darbos kolhozā, mežu ciršanā, dažādās apmācībās utt. Šādu lēmumu nevī izdomā, bet gan īsteno to, kas ir atļauts likumā par valsts uzņēmumu, proti, neviens nevar kolektīvam uzspiest viņam neizdevīgu darbu. Mūsu kolektīvs pērn šādi zaudēja apmēram trīsdesmit tūkstoš rubļu.

I. Petrova. Uzskatu, ka šāds darba kolektīva padomes lēmums ir nepareizs. Neviens taču nav atcēlis likumu, piemēram, par apmācībām civilajā aizsardzībā: tā neievērošana nav nekāda demokrātijai, bet gan spēlēšanās, pie tam bīstama. Tas pats sakāms par meža ciršanas darbiem — ir attiecīgs republikas valdības lēmums. Par šefības palīdzību kolhoziem atbilde ir Isa — arī meliorators taču grib ēst gaļu, dzert pienu.

V. Pastars. Iznāk, ka mums jāpadara tas, ko citi ir iekavējuši. Vai tas ir izdevīgi kolektīvam, kurš strādā pēc saimnieciskā aprēķina?

I. Petrova. Domāju, ka demokrātijai ir ne tikai tas, kas katram izdevīgi, bet arī tas, kas sabiedrībai vajadzīgs.

Jāteic arī, ka mums, juristiem, tagad grūtāk strādāt. Mēs esam pat neērtākā situācijā nekā saimnieciskie vadītāji. Ir jāievēro ļoti daudzi likumi un noteikumi, taču vienlaikus tiek atgādināts, ka, pieņemot lēmumus, jāņem vērā, cik tie ekonomiski mērķtiecīgi un vajadzīgi. Taču izziņas materiālu par ekonomiku mums nav. Jāatzīst arī, ka vienu otru reizi

● Cilvēks un sabiedrība

trūkst zināšanu ekonomikā, proti, tās nišēs un likumsakarībās.

V. Petrovs. Kā tad iznāk, piemēram, šādā situācijā: darba kolektīva padome nedod atļauju sūtīt cilvēkus meža darbos, bet augstākā priekšniecība uzņēmuma vadītājam par to izsaka rājienu. Vadītājs iet pie prokurora želoties. Ko jūs darīsiet?

I. Petrova. Rajona prokuratūrai nav tiesību ne apstiprināt, ne atsaukt sodus, kurus uzliek republikāniskie orgāni.

A. Vilcāns. Biedri, par šefības palīdzību var runāt, minot šādu piemēru: kolektīvs savās sociālistiskajās saistībās ir apņēmies sniegt šo palīdzību, ir arī noslēgts līgums, kurā ievērotas abu pušu intereses — protams, nekādu diskusiju tad nav. Un pretējs gadījums: šefības uzdevums tiek diktēts no «augšas», neņemot vērā kolektīva iespējas. Tad, protams, darba kolektīva padome var ierosināt uzņēmuma vadītājam šo rīkojumu nepildīt. Un tad, manuprāt, padome rīkosies pareizi.

S. Siņutkins. Ar interesi klausos, kā strādā manī pieredzējušie kolēģi. Un gribu arī konsultēties. Mums, transportniekiem, izveidojusies diezgan sarežģīta situācija. Darba kolektīva padomes pirmajā sēdē gribam izskatīt 3. kolonnas kolektīva iesniegumu par darba izcenojumiem.

A. Vilcāns. Un pieļausiet lielu kļūdu. Normas, izcenojumi — tas nav darba kolektīva padomes kompetencē. Jūs lēmu, lai kāds tas arī nebūtu, augstākstāvošā priekšniecība vērā neņems.

3. NAV ISTAS SKAIDRĪBAS

A. Vilcāns. Cik sapratu, tad pagaidu nolikums darba kolektīva padomes funkcionēšanai ir tikai koksnes konstrukciju rūpnīcā. Citos uzņēmumos vadās galvenokārt pēc PSRS likuma par valsts uzņēmumu (apvienību). Jāteic arī, ka rekomendācijas par to, kā izvēlēties darba kolektīva padomes, ir saņemtas pavēlu. Tās daudzviet vaļņ nav vajadzīgas. Un šajā sakarā arī radušās dažādas neskaidrības.

J. Ceirāns. Domāju, ka likums par valsts uzņēmumu ir deklaratīva rakstura. Tajā pašā laikā, piemēram, arodkomitejas pilnvaras precīzi formulētas Darba likuma kodeksā, daudzās instrukcijās un lēmumos. Man liekas, ka likumu nodrošinātības ziņā mēs pagaidām esam trūcīgi. Mani nodarbina šāds jautājums: kā parākt, lai darba kolektīva padome nedublētu arodkomiteju? Droši vien, ka arī citus biedrus šis apstākļš dara uzmanīgus.

A. Vilcāns. Lūk, tāpēc jau katrā uzņēmumā ir vajadzīgs nolikums par darba kolektīva padomi. Domāju, ka mūsu juristi neattieks palīdzēt izstrādāt šo dokumentu. Tajā būs precīzi noteikti, kādas kuram ir tiesības, pienākumi, funkcijas. Būs arī, kā saka, sadalītas iespaidu sfēras — starp sabiedriskajām organizācijām un darba kolektīva padomi.

Neapstrīdami arī tas, ka labu rezultātu dod kopēja darbu plānošana — arodkomiteja un darba kolektīva padome praksē viena otru papildina.

V. Petrovs. Tātad galvenais jautājums ir šāds: neatstāt bez ievēšanas nevienu strādnieku izteiktu lietderīgu priekšlikumu un obligāti īstenot to dzīvē.

Pastāvīgi darbojošos ražošanas apspriežu vājumā taču atklāj tieši fakts, ka šo apspriežu lēmumi administrācijai nav obligāti. Cilvēki drīz vien to saprot, tādēļ zaudē jebkuru interesi par šādām apspriedēm.

Savukārt darba kolektīva padomes priekšrocības ir neapšaubāmas: ja padomes lēmums nav pretrunā ar likumu, tad administrācijai tas ir obligāts. Ja lēmums netiek pildīts, darba kolektīva padomei ir tiesības izvirzīt apspriešanai jautājumu par jebkura administratora (līdz pat vadītājam) atbrīvošanu no leņemamā amata. Pats par sevi saprotams, ka savu viedokli nepieciešams precīzi pamatot. Pretēja gadījumā padome kļūs par aklu izpildītāju, kura rīcību noteiks tie, iespējams, nedaudznie, kam tas būs izdevīgi.

Sīdienes saruna pierādīja, cik grūti noris pārkaršanas pārvaldes sfērā. Loti bieži mēs nezinām, kā izmantot tās tiesības un plašo patstāvību, ko mums nodrošina PSRS likums par valsts uzņēmumu (apvienību). Un par šo faktu nav ko brīnīties. Mēs taču vēl mūsdienās demokrātiju, tāpēc viena otra kļūda ir neizbēgama. Un tālab tik svarīgi ir būt iniciatīvas bagātiem, uzņēmīgiem, kompetentiem. Ir jāapkopoj un jāizmanto pieredze, kas jau uzkrājusies labākajos uzņēmumos.

Sarunu pierakstīja I. KOROLOVA
J. SILICKA foto

Uzmanību: pieredze!

Pārskatu sniedz milicijas iecirkņu inspektori

Arī tiesību aizsardzības orgānu darbiniekiem jābūt strādāt jaunajos apstākļos, kad paplašinās demokrātija un atklātums. Šī māka jāapgūst visiem — gan milicijas nodaļas vadībai, gan iekšzemes ierindniekiem. Taču universālu shēmu nav, jāorientējas konkrētā situācijā. Svarīgi ir pastiprināt kontaktēšanos ar darba kolektīviem un sabiedriskajām organizācijām, daudz dod visu rangu milicijas darbinieku pārskati darba laudim.

Sajā nozīmē laba pieredze, manuprāt, uzkrājusies Preiļu rajonā. Šeit iekšlietu nodaļas darbu regulāri kontrolē partijas un padomju orgāni. Demokrātijas un atklātuma atmosfēra arvien vairāk ietekmē milicijas nodaļas darbu, kļūst par tās funkcionēšanas organisku un neatņemamu sastāvdaļu. Rezultāts — Preiļu rajona iekšlietu nodaļas veikums atzīts par labāko mūsu republikā.

Nesen piedalījās Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē, kurā izskatīja jautājumu par sadarbības pastiprināšanu starp milicijas iecirkņu pilnvarotajiem un vietējām Tautas deputātu padomēm. Uzsvēru, ka saruna nebija formāla. Jau iepriekš visām vietējām Tautas deputātu padomēm bija izsūtīta anketa ar vienpadsmit jautājumiem. Taiā tika tautāts par milicijas iecirkņa inspektora darbu: kā izskata pilsoņu iesniegumus un sūdzības, kā cīnās pret alkoholismu, kā veic likumpārkāpumu profilaksi un propagandē tiesību zinības, kādi ir sakari ar vietējo sabiedrību utt. Lūdza arī izsūtīt priekšlikumus darba tālākai rosmāšanai un uzlabošanai. Atbildes uz anketas jautājumiem izanalizēta rajona iekšlietu nodaļā un par izsecināto tika ziņots rajona izpildkomitejas sēdē. No desmit milicijas iecirkņu inspektoriem, kuri strādā rajonā, tikai trīs (J. Ludāns, V. Sveds, J. Caics) saņēma labu vērtējumu par visiem izvirzītajiem jautājumiem.

Tas, protams, vēl nenozīmē, ka citi strādā slikti. Anketās tika aizrādīts uz to, ka daži milicijas iecirkņu inspektori neapmierīgi enerģiski veic likumpārkāpumu profilaksi, ka viņiem vajag spriest cīnīties pret zūpām un kandžas teicnātājiem, ka biežāk ir jātiekas ar strādniekiem un kolhozniekiem.

Uz jautājumu «Kas iedara, lai uzlabotu milicijas iecirkņu inspektoru darbu?» atbildes bija viennozīmīgas: pārraugamā iecirkņa teritorija ir iedzīvotāju, milicijas darbinieku jānodrošina ar diēnsta transportu. Tagad daži milicijas iecirkņu inspektori pārziņāšanā nodotas milzu teritorijas, kas mērāmas desmitiem kilometros un kur ir vairāki ciemi, vairākas saimniecības, rūniecības uzņēmumi, dažādas organizācijas, kur ir vairāki kultūras centri. Cilvēks vienkārši fiziski nespēj pat dažās dienās visās vietās pabūt. Kā

šādos apstākļos veikt pamatīgu izskaidrošanas un audzināšanas darbu? Situāciju vēl vairāk apgrūtina transporta trūkums. Kad rodas vajadzība, nav viegli sameklēt milicijas iecirkņa inspektoru. Lūk, galvenie iemesli, kāpēc darbs nav vēlamojā līmenī.

Rajona iedzīvotāju izsacītie priekšlikumi guva iemiesojumu rajona izpildkomitejas lēmumā. Konkrēti: lūgt Latvijas PSR iekšlietu ministriju izdalīt Preiļu rajonam papildus milicijas iecirkņu inspektoru statusu — ņemot vērā iedzīvotāju skaitu rajonā un normas, kādas noteikusi PSRS iekšlietu ministrija.

Minētajā lēmumā arī noteikts, ka saimnieciskajiem vadītājiem nepieciešamības gadījumā milicijas iecirkņu inspektori jānodrošina ar autotransportu. Taču vārds «nepieciešamības gadījumā» rada izbrīnu. Ir taču valdības lēmums par to, ka milicijas iecirkņu inspektori jānodrošina ar transportu. Tā jau izdarīts, piemēram, Rīgas rajonā.

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē noritēja lietišķa un principiālā atmosfērā. Tās darbā piedalījās Latvijas KP Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs, vietējo Tautas deputātu padomju izpildkomiteju priekšsēdētāji, rajona padomes deputāti, milicijas iecirkņu inspektori, rajona iekšlietu nodaļas darbinieki. Preiļu rajona iekšlietu nodaļas priekšnieka vietnieks N. Maksimovs pastāstīja par pārkaršanas milicijas darbā. Piemēram, pagājušajā gadā izveidota nodaļa, kas vada milicijas iecirkņu inspektoru un sabiedriskās kārtības sargāšanas organizāciju darbību. Šīs nodaļas priekšnieku nevis iecēla, bet ievēlēja. No diviem kandidātiem priekšroka tika dota A. Zosaram — viņš ir pieredzējis darbinieks ar augstāko juridisko izglītību.

Pagājušā gada jūnijā republikas iekšlietu ministrijas darbinieki kopā ar Preiļu rajona partijas un padomju orgānu pārstāviem izdarīja milicijas iecirkņu inspektoru atestāciju. Tā parādīja, ka šajā atbildīgajā darbā iesaistīti galvenokārt tādi cilvēki, kuri spēj strādāt jaunajos apstākļos. Prasībām neatbilda tikai viens darbinieks (Līvānos). Viņa vietā strādāt nozīmēts vidējās speciālās milicijas skolas absolvents D. Radunaļevs.

Jāpiebilst, ka milicijas iecirkņu inspektori atklā katru trešo noziedzumu. Tas nav sliktas darba rādītājs.

Pēdējā laikā pastiprinājies cīņa pret alkoholismu un kandžas teicnātājiem. Mīnāšu dažus skaitļus. Pagājušajā gadā 23 alkoholiķi nosūtīti uz piespiedu ārstēšanas specializētajā profilaktoriā, daudzli tead sākuši ārstēties brīvprātīgi, taču 1200 cilvēki sodīti administratīvi (par parādīšanās sabiedriskās vietās reibumā), bija 51 pārkāpums, kas saistās ar kandžas teicnāšanu, uzglabāšanu vai iegādāšanos.

Jāatgādina, ka ar administratīvām metodēm vien mēs zūpību neizskaidosim.

Vesels pārdomātu pasākumu komplekss ir jāīsteno tiesību aizsardzības orgāniem, vietējo Tautas deputātu padomju komisijām, brīvprātīgajai atturības veicināšanas biedrībai, saimniecību un organizāciju vadītājiem. Sajā cīņā jāiesaistās iekšzemes, kurš kaut ko spēj darīt veselīga dzīvesveida propagandā. Likumpārkāpumu analīze liecina, ka pret zūpošanu nepietiekami aktīvi cīnās Galēnu, Pelēču, Rožupes, Saunas ciemu Tautas deputātu padomes. Sajā nozīmē vāji veikts profilakses darbs autosaimniecībās, kurās atrodas Aglonas ciema teritorijā, arī agrofimas «Krasnij Oktjabrj» autoparkā. Te bijuši arī gadījumi, kad pie kriminālatbildības saukti mehānizatori par traktoru vadīšanu dzērumā.

Ipašu satraukumu rada pusaudžu huligānisms. Biežāki kļuvuši gadījumi, kad huligāniskas darbības izdara grupas. Agrāk šādu pārkāpumu nebija. Un vēl — huligāni rīkojas nežēlīgi, novērotas ekstrēmisma un nacionālisma izpausmes. Visvairāk huligānisku izlēcienu bijis Līvānos. Rodas iespaidu, ka ne skola, ne dažādas valsts organizācijas (par pusaudžu vecākiem nemaz nerunājot) neveic visu nepieciešamo, lai veidotu jaunā cilvēka personību. Par jaunatnes audzināšanas problēmām minētajā sēdē runāja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks M. Mihailovs. Viņš arī izsacīja vairākus priekšlikumus jaunatnes audzināšanas uzlabošanai.

Sēdē runāja arī milicijas iecirkņu inspektori D. Radunaļevs un I. Makštarevs. Pēc tam viņiem jautājums uzdeva vairāki sēdes dalībnieki: Rauniesu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs D. Vindelis, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks M. Mihailovs, partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs un citi. Proti, tika precīzēti klātesošos interesējoši jautājumi, to risināšana. Runās izskaidāja domas, ka milicijas iecirkņu inspektoriem biežāk jābūt darba kolektīvos, jābiedrības sanāksmēs un citos pasākumos, jāaņemti cilvēki viņu dzīves vietās. Šādi personīgi kontakti ir īpaši svarīgi. Isī — ja neratīsi strādāt ar masām, tad darbā parākusumus negūsi.

Tika uzsvērts, ka milicijas iecirkņa inspektoram visi jautājumi jārisina, sadarbototies ar vietējo Tautas deputātu padomi, ka tikai kopīgiem spēkiem varēsim ieviest priekšzīmīgu sabiedrisko kārtību. Viss sacītais, protams, rada iemiesotumu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmumā. Un tagad šis lēmums ir jāizpilda.

F. GUCEVICIS

ATTEĻA: Izpildkomitejas sēdēs laikā. Runā milicijas iecirkņa inspektors D. Radunaļevs.

AUTORA foto

Militāri patriotiskā audzināšana

Gatavi Dzimtenes aizsardzībai!

● Noslēdzies masu aizsardzības darba mēnesis, kas bija veltīts Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes 70. gadadienai.

Mēs visi uzmanīgi sekojām Vissavienības DOSAAF 10. kongresa darbam. Mūsu skolā šī mēneša laikā aktīvi tika propagandētas Komunistiskās partijas un padomju tautas revolucionārās kaujas un darba tradīcijas, kā arī DOSAAF veikums.

Vecākajās klasēs notika tikšanās ar Daugavpils augstākās kara aviācijas inženieru skolas 3. kursa kursantu G. Baženovu, bet 6. — 7. klasēs — ar Afganistānas Demokrātiskajā Republikā dienējušo J. Volkovu. Jaunāko klašu skolēni tikās ar Lielā Tēvijot kara un darba veterānu, PSRS Bruņoto Spēku veterānu,

skolas militārās apmācības skolotāju A. Sišovu.

Vēl starp vienībām notika sacensības civilās aizsardzības normu kārtošanā un ložu šaušanā. Uzvarēja 5. a klase (audzinātāja L. Sņepste) un 6. a klase (audzinātāja J. Vilcāne). Skolas labākie šāvēji ir V. Isajevs no 9. a klases, I. Luriņš no 10. b klases, S. Uļivanovs no 10. b klases, E. Trubiņš no 9. b klases, A. Grušņikovs no 6. a klases.

Starp 4. — 7. klasēm notika dziesmu un ierindas skate. Jaunarmieši tai gatavojās ļoti cītīgi un ar lielu atbildību. Tai pašā dienā notika arī sacensības spēka

vingrinājumos un Kalašņikova automāta izjaukšanā un salikšanā.

Vecāko klašu aģitbrīgādes uzstājās ar Padomju Armijas 70. gadadienai veltītu programmu. Pirmo vietu ieguva 9. a klase. Jaunākajās klasēs gatavoja viktorīnu.

9. un 10. klašu komjaunieši kopā ar savām šefības pionieru klasēm sakārtoja memoriālās plāksnes Orlova un Košukova ielās, Preiļu brāļu kapu apkārtni.

6. — 10. klasēs savlaicīgi tika savāktas DOSAAF biedru naudas un par 98 rubļiem nārdotas DOSAAF loterijas biļetes. Šie līdzekļi nodoti DOSAAF fondā.

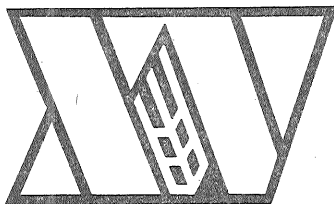
Mēs uzskatām, ka mūsu skolas audzēkņi ar lielu atbildības izziutu izturējās pret masu aizsardzības darba mēnesi. Visi šai laikā organizētie pasākumi bija ļoti interesanti un lietderīgi.

O. JAKOVĻEVA,

Preiļu 2. vidusskolas komjaunatnes komitejas sekretāre

Fizikultūra un sports

Kā veicas republikas lauku sporta spēlēs?

Nu pienācis laiks vērtēt veikumu republikas lauku sporta spēlēs. Ja atceramies iepriekšējās spēles, tad tieši masu sporta veidi bija tie, kuros mūsu rajona darba kolektīvu komandas spēja pienācīgi konkurēt ar citu rajonu pārstāvjiem. Kā ir šogad? Jautājam sporta biedrības «Daugava» rajona padomes priekšsēdētājam ROBERTAM KOCKERAM.

— Sacensības aizvadīja gaida tenisisti, dambretisti. Kāds ir mūsu komandu guvums?

— Pagaidām — labs. Gaida tenisa komandu sacensībām gatavoja rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienības fizikolektīvs. Lai arī apvienība nodibināta nesen, tās direktors Voldemārs Limanis, būdamists sporta entuziasts, prata izveidot komandu, kura sekmīgi aizstāvēja rajona godu. Voldemārs Limanis, Jānis Šišlo un Valentīna Petrova izcīnīja 3. vietu.

Janvārī sacentās arī dambretisti. Mūsu rajonu pārstāvēja būvmateriālu un konstrukciju kombināta komanda. Uzņēmuma kadru daļas priekšnieks Ilmārs Visockis, kurš ir ļoti aizrautīgs dambretists, uzņēmās arī komandas sagatavošanas rūpes. Dambretisti kļuva par republikas lauku sporta spēļu čempioniem. Komanda ieguva maksimālo punktu skaitu — 25.

— Līdztekus sporta spēļu sacensībām notiek veterānu spartakiāde. Vai mūsu rajona komandas tajā piedalās?

— Jā. Arī šīm sacensībām komandas gatavo Līvānu uzņēmumi. Gaida tenisa startēja eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas

fizikolektīva pārstāvji un kopvērtējumā ieguva 4. — 5. vietu. Novusā izcīnīta 1. vieta zonā.

— Kādos sporta veidos priekšī vēl piedalīsies? Kuros varam gūt panākumus?

— Cīnīsies šahisti. Un atkal tie būs līvānieši. Pirmoreiz sporta spēlēs pieteikta darba vingrošanas komanda. Sacensībām gatavoja Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas darba vingrotāji Mārites Treides — uzņēmuma sporta metodiķes — vadītā.

Liekam cerības arī uz GDA ziemas daudzciņu. Taču problēmas radījis sniega trūkums. Tiesa, līdzīgos apstākļos ir gandrīz visi republikas rajoni. GDA ziemas daudzciņā «Daugavas» godu aizstāvēt pošas tautas izglītības nodaļas komanda. Lūk, tie ir arī visi ziemas posma sacensību veidi, kur mēs spējam pienācīgi konkurēt ar citu rajonu sportistiem.

Jāpiebilst, ka notiek arī jaunatnes meistarsacīkstes. Kopvērtējumā jauniešu izcīnītie punkti var būt labs papildinājums. Kaut gan, taisnību sakot, jaunieši ir tie, uz kuriem mēs liekam cerības arī galvenajos sporta meistartības veidos. Piemēram, vieglatlētikā, arī slēpošanā.

— Taču te rodas viens no galvenajiem jautājumiem: kā tiks gatavotas komandas šīm sacensībām? Vai šogad, pašfinansēšanas apstākļos, sporta biedrība «Daugava» spēš tāpat kā agrāk organizēt treniņnometnes? Iepriekšējos gados marta brīvdienās jaunieši varēja trenēties Stučkas sporta manēžā. Vai arī šogad būs tāda iespēja?

— Treniņnometne ir nepieciešama. Diemžēl mūsu finansālais stāvoklis nav spožs. Pagaidām izteikam ar pērnā gada ietaupījumiem. Saimniecības un uzņēmumi nesteidzās pārskaitīt naudu sporta biedrībai. Lai gan lielo sporta spēļu gadā līdzekļu vajag daudz: treniņnometnēm, komandējumiem, transportam, sportistu apģērbam. Tomēr ceram, ka arī šogad Ozolniekos svinīgajā sporta spēļu atklāšanas parādē preliešu kolonna būs la na daudzskaitlīga, tad vismaz labi noformēta.

— Jūs jau teicāt, ka republikas lauku sporta spēļu sacensību galveno slodzi iztur līvānieši. Bet Preiļu pilsētas lauku saimniecību fizikolektīvi?

— Preiļos pagaidām nav neviena fizikultūras kolektīva, kurš spētu sekmīgi aizstāvēt rajona godu masu un meistartības sporta veidos. Diemžēl arī lauku saimniecībās tādu nav. Un, kā liekas, nebūs arī tuvākajā nākotnē.

Sarunu pierakstīja
A. ILJINA

UGUNSGREKS NESAKAS NOTEIKTA LAIKA, BET PEKSNĀ UN NEMANOT!

Vai esat savlaicīgi pieteikuši dūmvada tīrīšanu savas pilsētas vai rajona brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrībā?

Vai krāsns jūsu mājā salabota?

LPSR IEKSLIETU MINISTRIJAS UGUNSDZESĪBAS PĀRVALDE
LPSR BRĪVPRĀTĪGO UGUNSDZESĒJU BIEDRĪBAS CENTRĀLA PADOME

TV Viļņa

4. marts, 8.00 — «Labrīt!», 8.25 — Koncertfilma, 8.55 — Multiplikācijas filma, 9.25 — Inženieris un rāžošana, 10.05 — Dokumentālā filma, 10.45 — Lietuvas televīzijas mākslas filma «Visi pret vienu» 2. sērija, 11.50 un 18.00 — Zinas, 18.15 — Lietuvas televīzijas dokumentālā filma «Kazjukas», 18.30 — Mākslinieciskā pasākuma, 19.15 — Baleta vakars, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Leiks», 21.40 — «Pārkarotā starmetis», 21.50 — TV — forums, Baltijas iuras un iekšējo ūdenskrātuvju aizsardzība, 23.20 — Zinas.

5. marts, 8.00 — «Labrīt!», 8.25 — Dzied Lietuvas PSR Tautas skatuves māksliniece G. Apanavičute, 8.55 — Neviens bēda nav sveša, 9.35 — Dokumentālās filmas, 10.25 — Lietuvas televīzijas mākslas filma «Lidotums pāri Atlantijas okeānam», 12.00 un 16.30 — Zinas, 16.55 — Starptautiskajai sievietes dienai veltīta svinīga sanāksme, 18.30 — Koncerts, 19.00 — Lemsim kopīgi. Tikšanās ar dzeinieku M.

Martinaiti, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.), 21.00 — «Leiks», 21.40 — «Pārkarotā starmetis», 21.50 — Mākslas filma «Visskaistākā un vispievilcīgākā», 23.10 — Zinas, 23.20 — Mākslas filma «Kāpēc viņi nepalūdz, Evansai?», 1. sērija.

6. marts, 9.00 — Zinas, 9.15 — Rīta vingrošana bērniem, 9.30 — Jaunatnes tehniskā jaunrade, 10.00 — Patriotiskās un internacionālās audzināšanas nozīme, 10.30 — Nedēļas atbalss, 11.05 — TV — skolēniem, Mūsu valoda, 11.35 — Ģimenes veselība, 12.35 — Mūzika un dzeja, 12.45 — Svētdienas mūzika, Dž. Gersvina skandarbī, 13.45 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem, «Statiba» (Viļņa) — «Kaleva» (Tallina), 15.15 — TV konkurss lauksaimniecības darbiniekiem, 16.15 — TV uzvedums bērniem, P. Haks, «Nabaga brunieks», 18.00 — Zinas, 18.15 — Jaunatnes ekrāns, 19.15 — Vernisāža, 19.25 — Iepazīšanās, Dzeļa Latvijas kultūras dzīve, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Leiks», 21.40 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Medu, mēnesis Amerikā», 22.50 — Zinas, 23.00 — Mākslas filma «Kāpēc viņi nepalūdz, Evansai?», 2. sērija.

Tūrisma tradīcijas sakuplo

Rajona tūristu klubs savu darbību parasti izvērtē gada nogalē. Šī pulcēšanās gan notika JURIS URTANS — rajona tūristu kluba priekšsēdētājs.

Pērn kategoriju pārgājienus veica 339 dalībnieki, kuri bija sadalījušies 39 grupās. Sekmīgi noritēja mūsu rajonā organizētais BSB «Daugava» republikāniskais tūristu salidojums. Republikāniskais ķimikļu arodbiedrības tūristu salidojums notika Līvānos. Eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas komanda šajās sacensībās izcīnīja 1. vietu.

Kā izcīlu panākumu jāmīn četru mūsu rajona velotūristu iegūtās republikas čempionāta bronzas medaļas IV grūtību kategorijas grupā. Tie bija ritenbraucēji Pēteris Endzulis, Imants Kalniņš, Anita Vucāne un Inna Maksimova. Velotūristi apceļoja arī Moldāviju un Igauniju. Pērn celojumos devās 11 grupas (91 dalībnieks).

Senas tradīcijas ir kalnu tūrisma. Notika rajona 4. kalnu turīde (Centrālajā Kaukāzā). To vadīja R. Kočkers, Zēl, ka slīkto laika apstākļu dēļ neizdevās veikt V kategorijas pārgājieni Tjanšanā. Bet tas arī liecina, ka mūsējiem pietika saprāta nerisēt ar savu dzīvību. Kalni nekūr nepazudis, savas leceres varēs īstenot nākamajā tūrisma sezonā.

Tūrisms attīstās arī skolās. Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi un skolotāja L. Pauniņa šogad veica pārgājieni Rietumkaukāzā. Jācer, ka šī tradīcija turpināsies.

Tūrisma attīstībai skolās varētu būt arī plašākas perspektīvas. Jo skolēni pagaidām veic maz grūtības kategoriju pārgājienus. Lai gan Rudzētu, Alzkalnes, Vārkavas, Aglonas, Riebiņu vidusskolās ir kvalificēti pārgājieni vadītāji.

Ūdenstūrisma piedalījās 9 grupas (76 dalībnieki). Divas grupas veica 3. kategorijas, bet 2 dalībnieki 5. kategorijas pārgājieni. Ūdenstūristi rīko sacensības tehnikā, piedalās republikas pasākumos. Vienīgi maz intereseņu ir Preiļos. Arī pārgājieni ģeogrāfija varētu būt plašāka.

Populāri kļūst ceļojumi kājām. Pārgājienos devās 4 grupas. Interesanti atzīmēt, ka arvien vairāk ceļo ģimenes. Aktivitātes pāraugu rāda eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs. Pārgājienos piedalījās 16 bērni un viņu vecāki. Šī pusaudžu tikšanās ar kalniem nostiprināja viņu veselību, deva fizisko rūdī-

jumu un radīja interesi par ceļošanu. Pēc pārgājiena dažas dienas varēja pavadīt Melnās jūras krastā un baudīt dienvienu saules dāsnumu. Šovasar ģimenes dosies gan uz Baikālu, gan ceļos Aizkaukāzā. Turkmēnijā notiks pirmā rajona turīde tūristiem, kuri ceļo kājām.

Trīs slēpotāju grupas veica pārgājienus Aizkaukāzā. Soziem interese par slēpošanu gan ir sarukusi.

Mēs ne tikai vērtējam padarīto. Bija arī īsti svētku brīži. Jo ceļojošo kausu un medaļas saņēma labākā grupa katrā tūrisma veidā. Tās bija V. Lavriņoviča, I. Kalniņa, J. Urtāna, L. Danilēvičs vadītās grupas. Par konkursa «Aktīvākais rajona tūrists» uzvarētājiem kļuva V. Vaivods, A. Pauniņš un A. Vucāne.

Patīkamu pārsteigumu sagādāja rajona Tautas deputātu padomes izpilkomiteja. Kā balvu par aktivitāti tūristu klubs saņēma stereofonisko magnetofonu «Majak». Klubam iedalītas jaunas telpas, pasākumiem varam izmantot zāli. Kluba biedriem atliek tikai vēl vairāk aktivizēties.

A. KRAVALE,
kalnu tūriste

Redaktors V. PETROVS

ATRA FOTOLABORATORIJA (Rīgā, Kr. Barona ielā 111, tālrunis 272853, satiksme ar 2. un 6. tramvaju līdz sporta namam «Daugava») veic šādus darbus: attīsta krāsainos diapozitīvus, attīsta kinoamatieru filmas, kopē no diapozitīviem un negatīvām filmām krāsainās un melnbaltās fotogrāfijas,

izgatavo portretus, pārfotografē no pasūtītāja oriģināla.

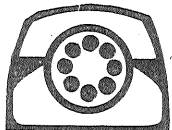
Darbus var pasūtīt pa pastu, atpakaļ saņemot ar pēcmaksu. Laboratorijas darba laiks no plkst. 10.00 līdz 14.00 un no plkst. 16.00 līdz 19.00; sestdienās — no plkst. 10.00 līdz 16.00. Brīvdiena — svētdiena.

PĀRDOS Holandes amagas ilguzglabājamās vēlas kāpostu šķirnes sēklas svētdien, 6. martā, Preiļos pie universālveikala no plkst. 9.00 līdz 14.00.

Sēklas izsūta arī pa pastu ar uzliktu pēcmaksu. Adrese: 229023, Rīgas raj., Ķekava, Odūkalna ielā 9. U Zariņš.

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинские знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrārūnietieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, uzpūniecības un ceļniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, ziņnieces par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14 292 eks. (latv. val. 10 150 eks., krievu val. 4 142 eks.). 1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespieds Latvijas PSR valdības izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indeks 68169. Pas. 425.